

Ajakirja Curare 15. tegevusaasta

Brita Harjo – Eesti Arstiteadusüliõpilaste Selts, Curare

Viisteist aastat tegevust, viiskümmend kaks numbrit, üksteist peatoimetajat ja sajad artiklid märgivad Eesti Arstiteadusüliõpilaste Seltsi (EAÜS) ametliku häälepaela Curare senist käekäiku. Ajakirja tegevuse algus on praeguseks jäänud juba ajamägede taha, kuid lõppu ei paista veel kusagilt.

Eesti Arstide Liidu väikesel vennal Eesti Arstiteadusüliõpilaste Seltsil on praegu päris mitme asja üle põhjust rõõmustada. Me oleme suuremad kui kunagi varem (mai lõpu seisuga kuulus seltsi 326 liiget, kes moodustavad tubli kolmandiku arstiteadustudeerivast tudengkonnast) ning ka meie arvamust kuulatakse varasemast märksa enam. Me oleme välja kasvanud lapsekingadest ja jõudnud õitsvasse noorusikka. Ühe täiesti asendamatu killuna meie seltsi kirjus mosaiigis on kogu selle pika teekonna kaasa käinud ka EAÜSi ametlik häälepael Curare, mis sel aastal tähistab juba oma 15. sünnipäeva.

Curare on oma sisult ja vormilt täieõiguslik tudengiajakiri, mis ilmub paberväljaandena vähemalt neli korda aastas ning püüab anda ülevaate seltsis, Eesti meditsiinimaastikul ja välismaal toimuvast, lisades kõiksuguste põnevate ja vaimukate kirjutükkidega tudengite igapäevasesse halli rutiini pisut kirjumaid toone. Ajakirja autorid ja lugejad on eeskätt need arstiüliõpilased, kes vajavad vaheldust igapäevasele reaalteadusega maadlemisele ning on oma loominguväljundi leidnud sõnade paberil õigesse järjekorda seadmises. Nõnda on Curare nii mõnegi tudengi jaoks üliõpilaselu oluline osa.

Curare esimene number ilmus 1998. juunis ning ajakirja esimeseks peatoimetajaks oli tookord VI kursuse tudeng Ain Aaviksoo.

Vahepeal soiku vajunud seltsi taas-elustamisega sündinud infoleht oli oma sisult ja mahult palju tagasihoidlikum kui tema hilisemad eksemplarid, kuid andis juba toona ajakirja mõõdu välja. Kaheksa lehekülje paksune Curare sisaldas tervelt kolme täispikka artiklit, mis rääkisid muu hulgas arstide valediagnooside põhjustest ja EAÜSi jooksvatest tegemistest, samuti teavet ühe või teise EAÜSi liikme jaoks olulise ettevõtmise kohta.

Aastatega on ajakiri mahult vähemalt poole suuremaks kasvanud. Kajastamist vajavatest temadest arstitudengitel puudust ei ole olnud: arutletud on meditsiiniprobleemide ning nendega kaasnevate eetiliste dilemmaade üle, oma koha on leidnud residentuurierialade tutvustused ja haiguste kirjeldused, samuti nupukesed tudengielust Tartus.

Kõrvutades nüüd ajakirja esimest numbrit viimasega, mis ilmus 2013.

Foto 1. Curare praegune peatoimetaja Martti Vaske ja tema eelkäija Mann Randaru.

Foto: Merle Väli

aasta mais, näeme nende vahel suurt välist erinevust. Ajakirjad oleksid pärit nagu kahest täiesti erinevast maailmast! Tänapäev Curare paistab ennekõike silma oma värvikirevusega ja pildid on need, mis lugeja pilku köidavad. Kujundusele on varasemast palju rohkem rõhku pandud ning seejuures on ka sisu tihedamaks läinud. Artikleid on väga erinevatel teemadel teadusest spordini, sõna sekka öelda on saanud kõik, kel miski hinge kriibib ja väljaütlemist vajab.

Ei tasu muidugi unustada, et 15 aastaga on meediamaastik ise tublisti muutunud. Enam ei usugi, et veel kümme aastat tagasi ei olnud internet kõigile kättesaadav, rääkimata võimalusest seda igal pool nutika telefoni abil kaasas kanda. Info saamiseks ja edastamiseks tuli kasutada kodulehtede, e-kirjavahetuse ja Facebooki asemel teisi kanaleid ning Curarelgi oli selles täita oma roll. Nii oli toona hoopis suurem rõhk olnud ja veel olemata ürituste tutvustamisel, näiteks mitmed koolitused, talve- ja suveseminarid, ning seltsi puudutava lahtimõtestamisel. Seegi vajas tutvustamist, mida tähendavad lühendid IFMSA (*International Federation of Medical Students' Association*), mis on rahvusvaheline arstitudengeid ühendav organisatsioon, või SCOPE (*Standing Committee on Professional Exchange*), mis pakub arstitudengitele võimalust eri riikides üle maailma erialast kogemust omandada, kuni selleni, miks on ühele EAÜSi liikmetele vaja üldkoosolekuid.

Mainitud muutused on pigem välised, mitte seesmised. Olles sirvinud 15 aasta jagu arstiüliõpilaste rõõme ja muresid, mõtteid ja ideid, pean tõdema (ning loodetavasti ma ei tee sellega kellelegi liiga), et erinevus eri aastate sõnumites polegi nii

drastiline. Läbi aja on tudengite peas tõstatunud samad küsimused, nende ette kerkinud samad probleemid ning südame soojaks teinud samad rõõmud. Arvestades kui muutumatu on olnud inimese loomus alates selle algusest, see ilmselt nii peabki olema.

Loomulikult peegeldub neist 52 ajakirja numbrist meie seltsi lugu, mis annab aimu organisatsiooni arenguteest. Siiras rõõm on tõdeda, et mõni traditsioon, näiteks arstiteaduskonna korvpalliturniir, on juba üle 10 aasta vana ning kasvava elujõuga. Ka sel aastal alguse saanud ürituste kajastused, näiteks Eesti arstiteadusüliõpilaste päevad, võivad tulevikus osutuda huvitavaks lugemismaterjaliks.

Põnevate kirjatükkide ja andekate sõnaseadajate seast valivad Curare lugejad igal aastal välja oma lemmikartikli. Möödunud aastal sai selle au osaliseks Oliver Härmsoni artikkel „Vietnami head ja vead“. Suveks projekti „Living with HIV“ raames Vietnami sõitnud O. Härmsoni soovis lähemalt tundma õppida ja koos töötada sealse rahvaga, kelle kultuur ja ajalugu on talle väga sümpaatsed. Tema muljed kohalike kirevast elust ja olust tekitasid kindlasti nii mõneski lugejas soovi kaugele maailma avastama minna.

Ega Curaregi vaid õhust ja armastusest elujõulisena ei püsi ning vajab finantstoetust. Õnneks ei ole me pidanud abi saamiseks kaugele minema ning oma toetava õla on alla pannud TÜ arstiteaduskonna dekanat. See asjaolu on meile kindlasti ka tubliks julgustuseks, sest järelikult usuvad ka meist vanemad ja targemad, et meie ajakiri ei ole paljas tuuletallamine.

Curare paberversiooni kõrval on meie uueks väljundiks saanud VeebiCurare (www.eays.ee/curare/veebicurare), mis täiendab oma põhiväljaannet jooksvate artiklitega sündmustest nii siin- kui sealpool Emajõe. VeebiCurare väljaandmine algas vähem kui aasta tagasi, ent ettevõtmine on kenasti arstiüliõpilaste seas oma kanda kinnitanud ning juba praegu on võimalik uusi

Foto 2. Raymond Alan Margus esitamas oma loomingut, julgustuseks kaasas vasakult Signe Toom ja Mann Randaru.

Foto: Triin Konks

postitusi lugeda pea iga nädal. Seeläbi on Curare kirjutiste hulk pea kahekordistanud.

Kust aga tudengid ajakirja tegemiseks vajaliku aja võtavad? Arstiks õppimine on ju võrdlemisi aeganõudev tegevus (usutavasti on Eesti Arsti lugejaskond sellega kursis), lisaks veel pere, sõbrad, töö ja palju muud. Ometi ei piisa sellest kõigest, et arstiüliõpilaste energiavarusid ammendada, nimekiri asjadest, mida kõike nad jõuavad ette võtta, on tegelikult pikk ja sinna kuulub ka

Foto 3. Möödunud aasta Curare parima artikli autor Oliver Härmsoni.

Foto: Signe Toom

Curare. See on hea võimalus eneseteostuseks- ja arenguks, oma ideede ja mõtete tutvustamiseks, meeldiva seltskonnaga aja viitmiseks.

*Informatsioonita eksisteerida on raske
Ei aita tänapäeval ei regilaul ega kaska kaska
Eluproгноosita, mida teha, ei tea
Kui pole halb, siis on hea*

*Fesar, muudel, õis ja twitter
Tulevad sisse uuest ja akendest
Seljas kas või laibane kittel
„Näe, ma olen siin,
Proovi seda uut rakendust!“*

*Mõnus massikommunikatsioon
Siin, seal, kõikjal, igalpool
Kallis kauge informatsioon
Ilma milleta lõpuks üles end poon
... niisiis*

Raymond Alan Margus,
EAÜSi andekas värsitreal

Curare on täismahus kättesaadav internetis aadressil <http://www.eays.ee/curare>, paberil nii Biomeedikumis kui ka Tartu Ülikooli Kliinikumis, kust ajakirjanumbrid kaovad kiiremini kui soojad saiad. Lisainfot väljaande kohta saab e-posti aadressilt eays.curare@gmail.com.

brita.harjo@gmail.com